

Scrisoare pastorală la Sfintele Paști

Prea Cuvioși Părinți,
Iubiți frați și surori în Domnul,

Hristos a înviat !

Astăzi Cerul și Pământul tresaltă de bucurie, căci moartea, dușmanul cel neostenit al omului, a fost omorâtă. Se bucură Cerul pentru că *taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută* se descoperă astăzi prin omorârea morții de către Fiul lui Dumnezeu! Se bucură Pământul pentru că Cel pe care-L crezuseră doar om, învie ca un Dumnezeu, eliberând omul și creația de tirania morții care se credea veșnică!

Unde-ți este moarte boldul tău?

Unde-ți este iadule puterea ta?

Adam, prin libera sa alegere, s-a cufundat în păcat și în moarte. De atunci trei obstacole stau în calea reîntâlnirii omului cu Dumnezeu și a ridicării lui spre desăvârșirea dumnezeiască la care a fost chemat dintru începutul existenței sale. Acestea sunt : firea căzută, păcatul pe care l-a ales Adam și moartea, ea însăși rod al păcatului. Hristos le-a biruit pe toate trei: firea prin *Întrupare*, făcându-se asemenea nouă; păcatul prin *Patima Sa*; moartea prin *Învierea Sa*.

Ceea ce omul trebuia să atingă ridicându-se către Dumnezeu, n-a putut fi împlinit decât de către Dumnezeu prin coborârea Sa printre oameni. Domnul vine în lume și se naște ca om, iar pe om îl ridică prin viața Sa, prin moartea și Învierea Sa spre deplinătate dumnezeiască. Pe Cruce, Hristos unește raiul cel abandonat de om pentru dulceața păcatului, cu realitatea pământească decăzută unde locuiesc urmașii primului Adam. Prin *Înviere*, viața înghite moartea, raiul biruiește iadul, iar realitatea pământească primește în sânul său pe urmașii celui de-al doilea Adam - adică noi creștinii. De aceea, noi, cei ce purtăm numele Domnului, suntem chemați cu atât mai mult să înțelegem și să mărturisim lumii taina iubirii dumnezeiești, revelată prin taina iconomie sale. Tatăl își arată dragostea trimițând pe Fiul Său, iar Fiul ne-o descoperă prin Cruce. El este Păstorul cel bun care-și dă viața pentru oile sale din dragoste.

Cel care cunoaște taina Crucii și a Mântuitorului cunoaște și înțeleșurile adânci ale lucrurilor. Cel care pătrunde taina Învierii, învață și scopul pentru care Dumnezeu le-a creat pe toate dintru început pentru veșnicie.

Chiar dacă ființa umană a fost creată prin singură voința lui Dumnezeu, chiar dacă Hristos a ales, cu știrea Tatălui, să Se jertfească și să moară pe Cruce pentru a învinge moartea, singură voința lui Dumnezeu nu putea să-l mântuiască pe om fără împreună lucrarea acestuia din urmă. Dar cum firea omenească ar putea să-și vindece voința slăbită de atâta păcat ? Unde va găsi această putere? Precum odinioară evreei în pustie, pentru a scăpa de moartea provocată de mușcăturile înveninate ale șerpilor priveau șarpele de aramă înălțat de Moise, așa și noi să ne îndreptăm spre Crucea lui Hristos și spre dragostea Lui ca să găsim puterea și dorința de a da posibilitatea voinței noastre să o caute pe cea dumnezeiască. Dragostea lui Hristos este începutul și sfârșitul libertății față de moarte. Ea este puterea învierii noastre.

În calitate de urmași și ucenici ai lui Hristos în lume, suntem chemați să luptăm împotriva puterii răului, împotriva evidenței morții, gândindu-ne fără încetare la cuvântul care ne îndeamnă: *Îndrăzniți, Eu am biruit lumea, Eu am biruit moartea*. Pentru a deveni biruitori, smerenia, iertarea și iubirea sunt armele Domnului. De aceea, putem ierta totul pentru *Înviere*, putem spune, fraților, și celor ce ne urăsc pe noi, căci Adam cel nou, Hristos, a înviat ! Să ne bucurăm și să iubim fără măsură, căci iertarea pe care o căutăm a izvorât din mormânt. Teama de moarte a fost înfrântă de Hristos în Ghetsimani și pe Cruce. Lumina Evangheliei lui Hristos a strălucit în întunericul iadului! Și iarăși, să ne bucurăm că Domnul ne-a ales mărturie pentru toate acestea ale Sale până la sfârșitul veacurilor.

Știm însă că Numele lui Hristos este din ce în ce mai hulit în lume din cauza celor care-I poartă numele. Să îndrăznim să luptăm pentru numele lui Hristos cu răul din noi. Roadele Crucii și ale Învierii, pe care Hristos le-a sădit în noi prin botez, și pe care le caută în noi fără încetare precum roadele în smochin, sunt *libertatea* față de păcat, *ura* față de acesta, dar mai mult decât toate *dragostea*, semnul credinței noastre în Hristos, care le întrece pe toate. Să ne iubim unii pe alții, să ne iubim între frați, să iubim pe toți cei din jur, să iertăm toate și pe toți. Să fim liberi față de păcat, căci astăzi viața cea veșnică a devenit pentru noi viață în Adam cel Nou.

Domnul Iisus Hristos să vă păzească în dragostea Lui.

Hristos a înviat !

+Arhiepiscopul Iosif

Paris, 11 aprilie 1999